

[Undervisningsministeren.]

H. C. Hansen, og jeg tror, det ærede Medlem har Ret i, at der er ingen Grund til, naar man er nær ved Enden af et Stykke Arbejde, saa at begynde forfra paa det hele ved at trævle alle de enkelte Bestemmelser op; og det var Grunden til, at jeg i min Forelæggelsestale holdt mig til de rene Hovedlinier.

Jeg vil gerne takke det ærede Medlem for de Udtalelser, han fremsatte angaaende Overlærerstillingen. Jeg synes, de tydede paa, at der er Mulighed for at naa til Enighed med det ærede Medlems Parti paa dette Punkt.

Spørgsmaalet om Lærerboliger ved Købstadskolerne er et Punkt, som jeg lægger megen Vægt paa. Jeg er helt enig med det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen, der paa-pegede Betydningen af, at Skolelederen bor paa Skolen. Det er af overordentlig stor Værdi, baade i pædagogisk Henseende, men ogsaa for Samarbejdet mellem Skolen og Hjemmets Kreds, idet det er af Betydning ved mange Lejligheder — jeg kan sige det af egen Erfaring —, at man altid ved saa nogenlunde, hvor man kan træffe Skolens Leder, ogsaa uden for den egentlige Skoletid. Derfor vil jeg se med nogen Sorg paa, om man skulde fjerne dette.

Til det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen vil jeg gerne sige, at Vedligeholdelsen af Lærerboligen hører til den Slags Spørgsmaal, hvor der er noget, der taler for, og noget der taler imod. Det kan jeg udmærket se. Naar jeg har fremlagt Flertallets Forslag, er det, fordi jeg finder det i og for sig rimeligt, men jeg skal med Hensyn til dette Punkt saavel som flere andre, der har været nævnt her, naturligvis være villig til Forhandling i det Udvalg, der kommer.

Jeg vil ogsaa gerne nævne det Spørgsmaal, om de saakaldte „Andre Lærere“, tidligere Andenlærere, der var blevet normeret som Første- og Enelærere efter den gamle Bestemmelse, nu skulde rykke op og være Enelærere ganske automatisk. Jeg vil nødig udtale mig stærkere herom, end jeg kan staa ved ogsaa i Fremtiden, men det er min umiddelbare Opfattelse, at naar de er normeret som Første- og Enelærere, kan det næppe være Forslagets Mening, at de faar, ikke en Lønforbedring, men i Forhold til deres Kolleger en Lønforringelse. Derfor tror jeg, at dette Punkt kan vi tage op i Udvalget; jeg tror ikke det vil volde nogen Vanskelighed.

Jeg vil ogsaa gerne give Tilslutning til de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen gjorde om Pensionisterne. Dér er jeg helt enig med det ærede Medlem.

Den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti nævnte forskellige Ting, saaledes Spørgsmaalet om de kommunale pensionsgivende Løntillæg. Ogsaa det er et af de Punkter, vi kan drøfte i Udvalget, men jeg tror nu ikke, det er noget let Punkt, for det rører ved noget ret principielt.

Hvad angaar Ændring i andre Love, f. Eks. Højskoleloven, vil jeg sige, at det kommer vi sikkert ikke uden om, men saadan er det for øvrigt altid; naar man gennemfører en Lønreform, fører den en hel Del Ting med sig, som man i første Øjeblik maaske ikke har haft Øje for, men som er naturlige og rimelige.

Jeg er enig med det ærede Medlem Frk. Inger Merete Nordentoft i, at det vilde være meget ønskeligt, om den Reform, der nu formentlig gennemføres, kunde betyde, at Lærerne kunde opgive i hvert Fald en Del af det meget opslidende og store Ekstraarbejde, de ikke mindst i Byerne paatager sig — hvis man ellers kan undvære dem til det, hvad jeg slet ikke er sikker paa, naar man skal have Ungdoms- og Aftenskolen til at fungere, som den skal.

Jeg er ligesom det ærede Medlem glad ved den Bestemmelse, der tilsigter en stor Lettelse for dem, der søger Ekstrauddannelse i deres Tjenestetid.

Det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen skal jeg ikke gøre mange Bemærkninger til. Det ærede Medlem var ked af Titelen. Nu har det ærede Medlem og hans Parti jo haft visse Vanskeligheder med Titler og altsaa ogsaa med denne Titel. For mig er det et meget ringe Spørgsmaal, men jeg synes, det ærede Medlem maa kunne give mig Ret i, at den Titel, der her er valgt til Lovforslaget, i hvert Fald dækker lidt bedre end den gamle. Men det ærede Medlem kan ogsaa have Ret i, at den ikke dækker fuldt ud, for saa skulde vi tage med, at det var det kommunale Skolevæsen uden for København.

Med Hensyn til det Hjertesuk, som det ærede Medlem fremkom med til sidst, om, at Loven, naar den er gennemført, maa kalde paa de unge og ikke mindst paa de dygtige unge og de unge, der vil noget, og kalde dem ind til Lærergerningen, er jeg helt enig med det ærede Medlem, og jeg er for øvrigt ogsaa enig i, at der sikkert, i hvert Fald i første Omgang, skal mere til, for at dette virkelig kan ske i en saadan Udstrækning, at vi kommer ud over den Misère, vi inden længe staaar over for i Retning af Lærermangel.

Til de ærede Medlemmer Hr. Aidt og Hr. Søren Olesen vil jeg gerne sige, at de